

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségre felépíthessük!”

MÉGIS

2019. karácsony

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak.,
MÉGIS SZERESD ŐKET!” (Kalkuttai Szent Teréz)

Kertész Eszter

Karácsony dal

Ma térdre hull a fényben
sötétség angyala,
mert Mária ölében
felsír Isten fia.

Úgy sír, mint földi gyermek
elhagyva otthonát,
de hordoz égi terhet:
az Úr örök szavát.

KARÁCSONYI GONDOLATOK

Szép a karácsony költészete, de ennek a költészetnek a gyökere véghetetlenül mélyebb, s tulajdonképpen még nem termette meg valódi gyümölcsét közöttünk.

Isten – írja Simone Weil – tiszta szeretetből alkotta a világot. A teremtés nem Isten hatalmának, hanem az isteni szeretet lemondásának a műve. Mivel pedig a világ a lemondás műve, erre az isteni szeretetre mi is csak lemondással felelhetünk. Innét minden valódi alkotás és minden valódi cselekedet és vállalás mélyén a szeretet alkalma és az aszkézis szabadító jelenléte.

De a teremtő szeretet nem lett volna teljes, ha Isten maga is nem vállalja megtestesülését. Creatio, Incarnatis, Passió: ugyanannak a feltétlen, ugyanannak a szent Szeretnek a túlradása, „túlkapása”, amely „Krisztust végül is a keresztre emelte”.

Egész létünk a szeretet isteni „túlkapásainak” a drámája. Ennek a drámának áll mintegy centrumában a megtestesülés titka az isteni ártatlanság makulátlanul tiszta jegyeivel. Így – a teremtő lemondás jegyében – a karácsony egyszerre az egész teremtés elfogadásának és szeretetben való fölülmúlásának az ünnepe. Isten szeretete

és szabadsága a valóságos helye: innét univerzalitása. Ezért, hogy jó hírével mindent bevilágít, hogy térben és időben minden – ami szép és igaz – tudva, nem tudva feléje mutat, s méltán meríthet világosságot belőle.

De mint a szívünkben lakó isteni szikra, tiszta szeretet: a megtestesült Isten is csak szinte észrevétlenül léphetett közénk. Igaz: kicsiny, mérhetetlenül kicsiny fény ez – de reális. Ugyanaz a szelídség, mely engedelmességre bírta a teremtett univerzumot, és gyengédségének erejével a kereszt kereszténységén túl meggyőzte a világot.

A karácsonyi bölcsőben a kisdetek ártatlanságával fekszik ez az ártatlan Isten, kinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísértője minden békétlenségnek, szelídsége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit se ér e tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül. Vajon valaha is meg fogja teremni valódi gyümölcsseit közöttünk?

Pilinszky János

Új Ember,

1967. december 17.

„Arra buzdítok minden kedves Olvasót, hogy ne foglalkozzon a világ hisztijével, inkább ültessen a kertbe egy fát, gondozza a rózsabokrokat, főzzön valami finomat, kedveskedjenek pajkosan egymással, és tegyék rendbe az otthonukat!

Ettől jobb lesz a világ, értékesebb lesz az élet. Viszont ha bosszankodnak, pánikba esünk, akkor legfeljebb csak idegesebb lesz a világ.

Ha azt mondanák, hogy itt a világ vége, akkor is szépen megöntözném a virágaimat, és ebéd közben megnevetteném a gyermekeinket, mert a jó Isten ezt a feladatot bízta rám, és mert talán a friss virágok között, derűs együttlétben a világvége is elviselhetőbb lesz.”

Böjte Csaba

TEMPLOMÉPÍTÉS, 2019 ÓSZ ÉS TÉL

A templomban rendezett adventi koncert felvezetőjében Dr. Kővágó István, a Páty Római Katolikus Plébánia Képviselő-testület jegyzője, a Pátyi Római Katolikus Templomért Alapítvány titkára és a Templomépítést Koordináló Bizottság tagja bejelentette, hogy tavaszra várható a templomi Szűz Mária és Szent II. János Pál ábrázolások elkészülte.

Ez a bejelentés ugyan váratlan volt (az apropóról később még lesz szó), ám nem előzmény nélküli.

A templom koncepció szintű tervei 14 évesek, amelyek az elhelyezendő művészeti tárgyakra tekintettel is hordoznak meghatározottságot. Időközben a kiviteli tervek és maga a megvalósulás is némileg alakította a lehetőségeket. Éppen ezért 2017 nyárelőjén a belsőépítésszel, a belső berendezésekkel kapcsolatban „ötletelést” hirdetett Gábor atya, hogy a templomba járók kifejezhessék gondolataikat ezekkel kapcsolatban, beleértve a szobrokat, szent ábrázolásokat is.

Egy ilyen ötletelés a formájából adódóan nem alkalmas arra, hogy mindenki egyedi kérése teljesüljön, ám arra mindenképpen, hogy átfogó képet kapjon az elképzelésekről, akinek azután később a megvalósítás lesz a feladata.

Jónéhány észrevétel, gondolat érkezett, melyeket a tervező többszörösen megfontagott magában és a korábbi koncepcióba beépített.

Az ötletelés után továbbra is az az elvárnyesült, hogy a bizottság véleményezte a felmerült lehetőségeket és amit, akit

úgy ítelt meg, a plébániai képviselő-testület elé vitte. Nem történt ez másképp a most megvalósulni látszó bronz domborművek esetében sem. Sőt mi több, a kérdéses szent ábrázolások esetében ez már a harmadik olyan művész volt, akinek terve, ajánlata a képviselő-testület elé került.

A kiválasztási folyamat nagyon hosszúra (évekre) nyúlt, miután a tervezővel egyetértésben törekedtünk arra, hogy a viszonylag szűk művészvilágon belül ne folyjanak párhuzamos tárgyalások. Voltak művészek, akiknek ajánlata a meglátásaink szerint nem volt megfelelő, voltak olyan alkotók, akiket egyházmegyei ajánlás útján kerestünk meg, de érdemben nem reagáltak. Vagy éppen csak elkezdődtek a tárgyalások, és néhány alkalom után kiderült, hogy a tervezői koncepcióba nem illeszkedik az elképzelésük. Félreértés ne essék, ezek a művészek sem „selejtet” készítettek volna, csupán alkotásuk, látásmódjuk nem esett egybe a reményeinkkel, az elképzeléseinkkel.

Az egyházmegyei ajánlásra érkező legutóbbi művésszel nyáron megszakadt az egyeztetési folyamat, mert végül mégsem tudta vállalni a munkát, így éppen holtpontra érkeztünk, amikor látóterbe került egy olyan művész - Bőjte Horváth István -, aki a templomtervezés kezdeti fázisában is jelen volt már: a 2004-es vázlattervekhez készített javaslatokat, rajzokat. Így most egy olyan alkotó tervei kerültek elénk, akinek 15 évvel ezelőtt is volt már víziója néhány - akkor még csak tervezett - templomunkban elhelyezendő művészeti alkotás vonatkozásában.

Nem tudjuk, mi volt a Jóisten terve az-
zal, hogy eddig fel sem merült a neve, mi-
ért csak nyolcadikra vagy kilencedikre,
miért csak most...

De úgy gondoltuk: megtaláltuk.

Nagyon szép, amit tervként összeállított,
nem egész alakos művek, tehát jól látha-
tók, realisztikus, de mégis művészi arcáb-
rázolásokkal. Egyöntetűen és egyértelmű-
en elnyerte tetszésünket.

A plébániai képviselő-testület 2019.
szeptember 27-én ellenszavazat nélkül
(egy tartózkodással) elfogadta a tervet és a
művész ajánlatát.

Spányi Antal püspök atya aláírásával
október közepén kaptuk kézhez az Egy-
házmegyei Hivatal engedélyét a kivitele-
zésre, mely engedélyben kijelölte a műal-
kotások tekintetében megbízottját, akivel
ikonográfiai kérdésekben egyeztetni kell.

Két (nagyjából) 93 x 32 centiméteres
bronz dombormű készül, melynek előz-
ményeként a művész 1:1 arányú agyag
modellt alkotott. A mintát Gábor atya, a
tervező, a képviselő-testület világi elnöke,
az egyházmegye művészeti megbízottja és
a bizottság képviselője tekintették meg
december 10-én és fejezték ki változtatási
kérdéseiket.

Itt utalnék vissza a koncerten történt be-
jelentésre, mely azért vált éppen akkor ak-
tuálissá, mert e fenti műalkotás zsűrizés
emlékeztetője előző nap készült el. Ebből
három mondatot idéznék:

„Egyöntetűen kinyilvánítottuk, hogy a
készülő szobrok elnyerték tetszésünket,
illeszkednek a pátyi templomtérbe és az
elképzeltek koncepciónkba; köszönetünket

kívánjuk kifejezni a művész úr munkájáért.
Megemlítettük, hogy Szűz Mária és Szent
II. János Pál életkorának meghatározása és
ábrázolása méltó és az értelmezést segítő.

...

Örömmel és lelkesen jöttünk haza.”

Ezzel az örömmel és lelkesedéssel vár-
juk, hogy reményeink szerint február fo-
lyamán a helyükre kerülhetnek az elkészült
művek.

Visszatérve az adventi koncertre, az
örömünk és lelkesedésünk ott sem volt ki-
sebb. A Laudate Gyermekek Sapszon
Borbála vezényletével nagyon szép kon-
certet adott, mely sokakat megérintett.
Olyannyira, hogy Borbála édesapja ifj.
Sapszon Ferenc Kossuth- és Liszt Ferenc-
díjas karnagy a hangulatra, a fogadtatásra
és a környezetre való tekintettel, gondol-
kodás nélkül elfogadta meghívásunkat, így
kórusával egy év múlva ő is elvarázsolhat
bennünket, ahogy azt idén tette a lánya.

Köszönjük a szervezők nevében min-
denkinek, aki bármiben is segített, hogy a
koncert, a templomunk ilyen vonzóvá lett.

A másik varázslat, ami a koncert alatt és
utána történt, hogy a templom orgonájára
az alapítványi és a plébániai pénztár össze-
sen mintegy 220 ezer forint adományt
számolhatott össze, ezúton is mindenkinek
köszönjük nagylelkű adományát.

*Reményi László
a Templomépítés Koordináló
Bizottság tagja,
Pátyi Római Katolikus Templomért
Alapítvány elnöke*

A TEMPLOM ÉS AZ ÉPÍTÉS

Gutowski Robert Pro Architectura díjat kapott a pátyi katolikus templom tervezéséért – az egyházi és a szakmai sajtón is végigfutó hírt aligha lehet másképp értelmezni, mint egy nagyszerű építész és a templomépítést végigküzdő helyi közösség közös sikereként. A közösség is büszke lehet az építésze, miként az építész is az építkezés mögött álló önfeláldozó csapatra... Nagyon is világos lesz ez, ha röviden áttekintjük az elmúlt másfél évtizedet, a templom és az építész párhuzamos, helyenként mégiscsak összefonódó történetét.

Gutowski Robert 2004-ben fiatal építészként – 28 évesen – nyeri el a megbízást az új pátyi katolikus templom tervezésére, és munkatársaival együtt nagy lelkesedéssel kezd bele a munkába. Nem véletlenül kap bizalmat a helyi egyházközségtől: helyben lakik, maga is tagja a katolikus közösségnek. Egyértelmű, hogy mindeddig ez a legnagyobb volumenű építési projekt, amiben dolgozott; a beruházás költségét (mint kiderült, túlságosan optimistán) 150-200 millió forintra becsülték. A nagy kérdés csak az volt, hogy lesz-e miből ténylegesen megépíteni a templomot – akkor mindössze 125 millió forintra láttak fedezetet a kezdeményezők... Nem lehetett kizárni, hogy a nagyvonalú, átgondolt terv – mely gyorsan elnyerte a pátyiak tetszését – végül is papíron marad.

2006-ban mindenesetre belevágnak a templom kivitelezésébe az elkészült tervek alapján. Közben Gutowski Robert más projekteken is bizonyítja tehetségét; a szakmai berkeken túl is figyelmet kelt, ami-

kor 2007-ben elnyeri a Média Építészeti Díját a pilisvörösvári városi uszoda terveivel.

A templomépítés – illetve a szükséges források előteremtésére irányuló hősies erőfeszítések – a korábbiaknál is erősebben összekovácsolja a helyi közösséget. Nem elhanyagolható szerep jut ebben a keresztény vállalkozókat és cégvezetőket tömörítő ÉrMe Hálózatnak, melynek több tagja is a településen él. A helyben megszólított vállalkozókból 2009-ben megalakul az ÉrMe Páty Klub – valójában ez az első lépése annak, hogy az ÉrMe országos hálózattá váljon.

A vasbeton szerkezet építésével megbízott Confecto Kft. ügyvezetője, Holman Attila maga is az ÉrMe tagja volt, csakúgy, mint Cziegler Ágoston, aki a műszaki ellenőri feladatokat ingyen látta el éveken át. Az ÉrMe Hálózat éves jótékonyági árverésein befolyó bevételből több alkalommal is jut a templom céljaira: először a templomkapura szánt díszes bronz domborművek elkészítéséhez, majd a fa

kapuszerkezethez, utána a kovácsoltvas kertkapuhoz járult hozzá ez a támogatás. Ezeknél is nagyobb jelentőségű a kapcsolati tőke, amit az érmések a finanszírozás érdekében mozgósítani tudtak, de például az épület melletti fasor telepítésében kétkezi munkával is részt vettek. Természetesen tervezőként Gutowski Robert is folyamatosan kíséri az építkezés folyamatát. 2011-ben Robert Gutowski Architects néven alapít építészirodát.

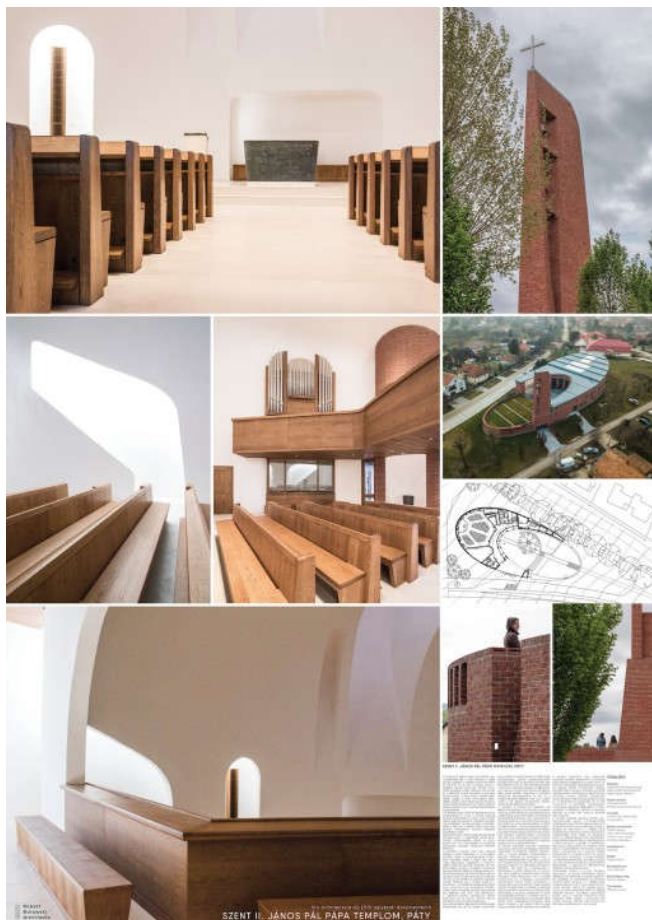
A csoda pedig megtörténik – vagy inkább: folyamatosan tart –, a Gondviselésnek és a támogató közösségnek köszönhetően mindig éppen akkor kerül elő a szükséges pénz (egyházi, állami vagy egyéb forrásból), amikor arra a legnagyobb szükség van. 2013-ban a pátyiak nagy örömmel használatba veszik az új templomot; ezután már a perselypénzek is a befejező munkákra gyűjtögetett összeget gyarapítják. Ugyanerre az esztendőre tehető Gutowski Robert talán első jelentősebb nemzetközi sikere: az ausztriai Mariazellben egy zarándokház felújítására kiírt meghívásos tervpályázaton első díjat nyer az irodája.

A pátyi templom tehát már áll, s így a Gutowski-referencialistában is fontos szerepet kap. Jönnek sorban az egyházi megbízások: 2014-ben új tornacsarnokot terveznek a Pannonhalmi Bencés Gimnázium-

nak, ami annyira jól sikerül, hogy 2016-ban ugyanott ők tervezik a régi tornaterem átalakítását exkluzív rendezvényteremmé. Ez a projekt már nemzetközi figyelmet is kiérdemel: 2017-ben New-Yorkban elnyeri az „Architizer A+Awards Special Mention” díját a „Hall / Theater” kategóriában, Frankfurtban pedig az ICONIC Awards díjat. („Aprólékos tervezési és építési folyamat eredménye mind az elegáns és barátságos belsőépítészeti kialakítás, mind a zenész körökben futótűzként terjedő vélemény: az ország egyik legjobb kisléptékű kamaraterme valósult meg az iskola falai között, európai szinten is kimagasló akusztikai környezettel” – olvasható erről a munkáról a gutowski.hu honlapon.) Az építész iroda nemzetközi (el)ismertsége egyre nyilvánvalóbb: egy vilniusi koncertközpont, a finnországi nemzeti múzeum és egy jekatyarinburgi hangversenyterem tervpályázatán is az élmezőnyben végeznek.

2019-ben szenteli fel a teljesen elkészült pátyi templomot – immár Szent II. János Pál pápa nevére – Spányi Antal megyés püspök. Az építkezés teljes költsége az eredetileg tervezett 150-200 millió forint helyett mintegy 640 millió lett (nem számítva a közösség munkáját és az adományként kapott munkát, anyagot), a befejezéshez szükséges mintegy 290 millió forintot a Székesfehérvári Egyházmegyén keresztül Semjén Zsolt miniszterel-

nök-helyettes közbenjárására sikerül megkapni a magyar államtól.

Nagyon szép keretet ad a történetnek, hogy Gutowski Robert éppen ebben az esztendőben nyeri el a Pro Architectura díjat, mégpedig éppen a pályája korábbi szakaszában olyan nagy jelentőségűnek bizonyult pátyi templom terveivel.

E díjat kifejezetten valamilyen kiemelkedő építészeti alkotásért, eredményért szokták kiosztani, mely – mint a díj honlapján olvasható – „a magyar építészeti kultúra népszerűsítésében, a minőségi épített környezet létrehozásában, az építészeti értékek megóvásában, és az építészeti szemléletformálásban jelentősnek tekinthető”. Ugyancsak a Pro Architectura díj weboldalán olvasható a templomépület méltatá-

sa is, melyet érdemes itt teljes egészében idéznünk: „A tervezők a két, egy pontban érintkező ovális összehatására épülő alaprajzi formával olyan védett udvart és templomplébánia-közösségi terek együttesét hozták létre Pátyon, a Szent II. János Pál pápa templom elgondolásával, mely szinte kistelepülésként, kerített várként jelenik meg a környező lakóházak között. A lejtős területen lekerített nagy, vízszintes külső és belső tér a külvilágtól való elválást, a közösségteremtést erősíti, a széles megnyitások a kert és az utca felé viszont a befogadást tükrözik. A tömegek, a falfelületek és a belső terek lágy, izgalmas formálása egyedi, mégis logikusan érthető, egyben elmélkedő atmoszférát teremtenek. A templomtérben az okosan átgondolt dupla falszerkezet között sok szükséges kisebb teret helyeztek el: lépcsőt, gyóntatófülkéket, kápolnákat. A boltozatot imitáló beton kupolahéj fehér felületével, a benne lévő fényfülkékkel, mélyedésekkel izgalmas, szférikus érzeteket kelt. Az építészeti részletek, és a téglaburkolat kiosztása kidolgozott, a bútorok nemesen egyszerűek. A létrejött templom egységes, erős kompozíció, az Istennel való találkozás lehetőségének igaz helye.”

Bethlenfalvy Gábor

(A szerző az építészeti kiadványokkal és rendezvényekkel foglalkozó Artifex Kiadó egyik vezetője.)

IVÁN

Talán többen is találkoztak már Ivánnal, aki mostanában többször velünk volt templomunkban szentmisén. Én öt több mint 30 éve ismerem a „babautcából”. A Baba utcaiak története szorosan összefonódik a 30 éve megalakult Máltai Szeretetszolgálat megalakulásával, melyben meggyőződésem szerint komoly szerepet játszott Kozma Imre atya tanítása, melyet mi, fiatalok, a 80-as évek elejétől szívtunk magunkba Zugligetben.

Imre atya annak idején három nagyon fontos dolgot vésett a fejünkbe és a szívünkbe. Az első és legfontosabb így hangzott: a kereszténység nem elmélet, hanem gyakorlat. Ez azt jelentette, hogy Zugligetbe nem lehetett „csak úgy” hittanra járni, hanem az atya mindenkit biztatott arra, hogy konkrét karitatív feladatot vállaljon. Ez lehetett idős emberek ápolása, mozgáskorlátozott emberek gondozása, sokgyermekes családok segítése.

A második tanítás arról szólt, hogy nem szabad várni a jócselekedetekkel. Sok ember arra gondol, hogy előbb neki magának kell jó emberré válnia ahhoz, hogy másokon segíthessen. Imre atya ezzel szemben azt tanította, segíteni akkor és ott kell, amikor és ahol lehetőség nyílik rá.

A harmadik lecke pedig arra figyelmeztetett, hogy nem szabad az esélyeket sokáig latolgatni, mert a

döntés végül túl kockázatosnak tűnik majd, és végül elmarad. A csodák nem azokkal történnek, akik várják azokat, hanem azokkal, akik elébe mennek.

Így aztán a zugligeti közösségből többen elkezdtünk járni a Baba utcai intézménybe, ahol az 50-es évek végén kapott hibás gyermekbénulás elleni oltás áldozatai éltek. Az oltásnak köszönhetően többen részben vagy egészben lebénultak, és légzéssérültek lettek. Ők voltak az úgynevezett vastüdösök. Eleinte csak látogatóba mentünk hozzájuk, majd később vittük is magunkkal őket hittanra, misére és egyéb helyekre. Kezük, lábuk és tüdejük lettünk.

Ebbe a körbe tartozott Pál Feri atya, Michels Tóni atya, Vecsei Miklós, a Máltai Szeretetszolgálat alelnöke és még sokan mások. Valódi barátságok alakultak ki, és mindenkinek megvolt a maga „választottja”. Teltek az évek, és kinek-kinek a választottja felköltözött az égbe, Csepi is, akivel én voltam szoros kapcsolatban. Közben születtek a gyerekek, elköltöztünk Budapestről Pátyra, és

meglazult a kapcsolat a Baba utcával. Ivánnal azért néha találkoztam a Kapi út tetején, ahova szeretett kiállni elektromos tolókocsijával, és nézni a forgalmat. Ha láttam, megálltam, és néhány szót váltottunk.

Kb. két évvel ezelőtt egy nap hatalmas dugó alakult ki a Budakeszi úton, egészen a Budagyöngyéig. Mivel motorral közlekedek, ez engem kevésbé zavart, de érdekelt, mi lehet az oka. Iván haladt a sor elején 5 km/órás sebességgel hazafelé az új otthona felé. Egyedül csak ő maradt meg a Baba utcában, és onnan áttelepítették a Korányi kórházba egy nagyon szép helyre, de messze a megszokott életterétől.

Egyik nap be is ugrottam hozzá, amikor megtudtam, hogy ott lakik. Elmondta, hogy sajnos akkora balhét csináltak abból, hogy szabályosan közlekedett és ebből dugó lett, hogy a rendőrség kijött hozzá, és megtiltotta neki a közúton való közlekedést. Járdá persze nincsen, és akadálymentes busz sem közlekedik a 22-es vonalán. Nagyon el volt keseredve, mert így rabnak érezte magát a kórházban, autó meg nem volt, amivel lehetne szállítani. Ezt a baráti körben ő is, én is elmeséltem, és egy régi csapattárs ezt meghallva elhatározta, hogy vesz Ivánnak egy mozgássérült szállító autót, hogy ne legyen akadály számára a közlekedés. Ezt meg is tette, már csak meg kellett találni azokat, akik az autót felelősséggel vezetik is. Így Iván, nagy

öröme, végre újra tud misére menni, ha néha elhozom Pátyra, amely templom a környéken az egyetlen, amely valóban akadálymentesített. Nagyon szeret ide járni, keressük a helyét, hol nem zavar ő senkit, és hol nem zavarják őt. Ha a hívek eléállnak, akkor ő nem lát, ha előre megy, ő zavar bizonyos mozgásokat. Iván rendkívül értelmes, jókat lehet vele beszélgetni, a teológiát is elvégezte, mert a csapatból volt, aki vitte anno.

A mostani adventi koncertre is elhoztam, ami nagyon felemelő volt számára. Amint ott ücsörgünk, odajön hozzánk egy régi ismerősöm, aki jelezte, hogy mostanában nagyon ráér, szívesen segítene bármiben, van kocsija, ha kell, bárkit fuvaroz, szóljak, hogy miben tud segíteni. A jó Isten küldött, mondtam neki, mert Ivánnak kellene egy sofőr, aki néha elvinné oda, ahova kéri. Csak egy a baj, hogy egy kicsit nagyobb az autó, amit vezetni kell. Megpróbálsz? Örömmel mondott igent, és a koncert után velem jött, hogy lássa, hol lakik Iván, mi hogyan működik, hogyan kell az autót használni, hogyan kell Ivánt rögzíteni. Heti két alkalmat bevállalt. Ivánnak újra lett keze és lába, újra lett esélye a teljes életre.

Számomra ez volt az advent legnagyobb ajándéka, mert egyedül nem megy minden. Istennek legyen hála!

Szepe

ZENE A SZERETET HULLÁMHOSSZÁN

Advent harmadik vasárnapjának előestéjén meghatóan szép, egyszermind felejthetetlen koncertet adott templomunkban a Laudate Gyermekkar, Sapszon Borbála vezetésével. A karnagy, aki maga is négygyermekes édesanya, határozottan, de mégis szinte anyai szeretettel vezényelte a 10-15 éves lányokból álló kórust. Megérintett ez az élmény a beéneklés és a próba alatt is, és csak tovább erősödött a koncert alatt, amikor megadattam, hogy Bori arcát is figyelhettem „munka közben”. Minden produkció után elismerően mosolygott tanítványaira, mellyel hatalmas önbizalmat adott nekik. Tekintetéből sugárzott a büszkeség.

Ez volt az az élmény, melyben a Művészetek Palotájában is részem lehetett 2 évvel ezelőtt. Akkor és ott határoztam el, hogy egyszer, valamikor a közeli jövőben, megpróbálom a pátyi közönségnek is megmutatni a kórust és vezetőjét, Sapszon Borbálát. Mozgásában, paramimikájában különleges – minden mozdulatában a Kodály-módszert személyesíti meg. A kon-

cert alatt dinamikusan változtatta kórusa pozícióját, folyamatosan módosítva ezzel a hangzást – igazi meglepetéssel szolgálva ezzel a közönsége számára. A zene által igazi közösséget alkotó kamasz lányok pedig egyénieskedés nélkül, példamutatóan követték halk utasításait. A koncert zene volt a „szereget hullámhosszán”.

Bori családja is jelen volt. Nemcsak gyermekei, hanem édesanyja és híres, iskolaalapító, Magyar Örökség-díjas édesapja, ifj. Sapszon Ferenc is. Vele a koncert után hosszasan beszélgettem. Elmondta, hogy énekkarával, a Jubilate Leánykarral másnap a kaposvári székesegyházban koncerteznek. Mégis eljött, mert leánya és iskolája növendékei Pátyon énekeltek. A pátyi telt ház után Kaposváron is erre számítanak. A közönség vastapsa nehezen akart szünni a gyermekkar produkciója után. Ennek ellenére a koncert után még Borbála mondott köszönetet azért, hogy itt lehettek és énekelhettek nekünk... Szerénysége még zenepedagógusi képességein is túltett.

Szívből remélem és hiszem, templomunkban nem utoljára találkozhattunk a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola növendékeivel!

Kövágó István

ÚJRA KÁRPÁTJÁN A PARTNERTELEPÜLÉSÜNKÖN

Falunk kárpátjai partnertelepülése valójában két falu egy polgármesterrel: Kísszelmenc, a félbevágott falu (fele Ukrajna, fele Szlovákia) és Palágykomoróc.

Idén már harmadszor szállítottam ki karácsonyra azt az adományt, amelyet községünk iskolásai és szülei állítottak össze, hogy ezzel is kifejezzük összetartozásunkat. Ezúttal olyan sok minden gyűlt össze, hogy kétszer kellett fordulnom. Általában viszek magammal útitársat, aki segít a pakolásban és ébren tart vezetés közben – hiszen az utat oda-vissza egy nap alatt szoktam megtenni, s ez korai indulással és késői hazaérkezéssel jár – valamint örülök annak, ha más is megtapasztal valamit abból a varázslatból, amit ott lehet érezni. Idén Monostori Ernő, közösségünk egyik tagja szánta rá az időt, hogy velem tartson. Kivételesen két naposra terveztük az utat, késő délután indultunk Pátyról, hogy este a jánosi görögkatolikus pap barátomat, aki Ernőék rokona, meglátogathassuk. Nagyszerű estét töltöt-

tünk együtt, nagylelkű vendégszeretetet tapasztalhattunk meg ismét, és egy kicsit a kárpátjai valóságról is hallhattunk.

Másnap így korán indulhattunk a határ túlsó oldaláról, Beregszászról, s hamar meg is érkezhettünk Palágykomorócra. Engem nagy izgalommal tölt el a tudat, hogy ez a kis szegény település elkezdett templomot építeni, amiről már korábban írtam. Jó volt látni, hogy a falak emelkednek, kezdik építeni a tetőt és a tornyot, és talán még ebben az évben be is lesz fedve.

Megérkezve Illiár Viktória a szokásos derűjével fogadott minket, szervezett segítséget, és hamar kipakoltuk a mikrobuszt. Megérkezett Illiár József, a polgármester is, akivel szintén jót beszélgettünk az aktuális helyzetről. A legnagyobb gond, hogy a fiatalok elvándorolnak. Örövendetes, hogy a katolikus közösség egyre jobban gyarapszik az amúgy református környezetben. Majnek Antal püspök atya megígérte, hogy a templomukat felépíti, ezért erre a

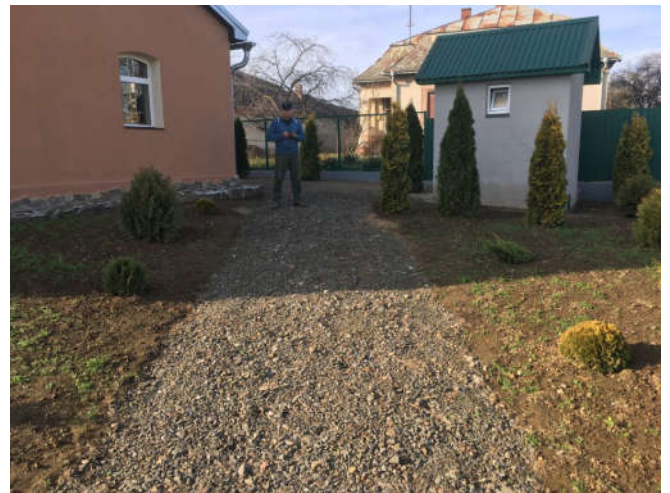
célra egyelőre nem szeretnék gyűjteni.

Innen átmentünk Kiszszelmencre, ahol a polgármester büszkén mutatta be a kívül-belül felújított templomot. Itt viszont a pénz elfogyott, pedig még a templom körüli területet szeretnék tavasszal térkővel leburkolni. Erre a célra kérnének 1,5 millió forint adományt. Elmondtam, hogy az előző írásomon felbuzdulva eddig már 200 ezer forint összegűlt, (azóta újabb 100 ezer), és beszélek Gábor atyával, hogy támogassuk ezt a kérést.

Nagyon nagy a mi felelősségünk, mert amikor mi építkeztünk, az „egész világot“ megmozgattuk, és nagyon sokfelől kaptunk segítséget, még Kárpátaljáról is. Most rajtunk a sor, hogy segítsünk. Nekem nagyon szimpatikus volt, hogy ilyen sze-

rény és konkrét kérése van a polgármesternek. Adja Isten, hogy tudjunk segíteni. Aki szeretne erre a célra támogatást adni, az engem keressen! (Telefonszámom: 06 20 9228 095, e-mail címem: andras.schumicky@sch-ps.hu)

A jövő ebben a térségen nagyon bizonytalan. 2020-ban 6-8 települést is össze akarnak vonni közigazgatásilag, nem lehet tudni, mi fog történni.

Az ajándékoknak már Mikuláskor nagyon örültek a gyerekek, és karácsonyra is maradt elegendő, hogy újra örömet szerezzünk az ottaniaknak.

A polgármester úr nagy szeretettel és örömmel emlékezett meg a templomunk szenteléséről, amelyen ő is itt volt többedmagával. Az övéké volt a legnagyobb áldozat, mert egy-egy határátkelés 3-4 órát is igénybe vehet, és ők MÉGIS jönnek örömmel, ha mi hívjuk őket.

Schumicky András

KEDVES FÉRFI TESTVÉREK!

A férfikört már több mint 4 éve szombat reggelente 7:30 és 9:00 között tartjuk, hogy egy kis minőségi időt szánjunk egymás mélyebb megismerésére, elfogadására, hogy világnézetünket elmélyítsük, kiszélesítsük és együtt imádkozzunk.

A most nagyon aktuális NCD-s kis kézikönyv meghatározása alapján: „A holisztikus kiscsoport egy olyan csoport, amelyet legfeljebb 12-en alkotnak, és a csoport a fejünkre, a kezünkre és a szívünkre egyaránt hatással van – más szóval mindarra, ami emberré tesz bennünket. Ösztönzi a gondolkodásunkat, felmelegíti a szívünket és feladatot ad a kezünknek. Bármilyen kisméretű csoport úgy válhat egyre holisztikusabbá, ha megpróbál egyensúlyt teremteni a gondolkodás, szív és cselekedetek között.” (44-45. oldal)

Ebből a három célból jelenleg kettő fér bele a másfél órás együttlétünkbe.

„Ösztönzi a gondolkodásunkat”: tematikusan, egy-egy témakörnek - mint például az eddigiek „idő-időtlenség”, „fegyelem”, „elfoglalt családapák és a gyereknevelés” - próbálunk a mélyére ásni, javarészt az ötletadó Jezsuita Szív újság, egyéb források, illetve saját tapasztalati élmények megosztása segítségével.

„Felmelegíti a szívünket”: a Szentírás olvasása, elmélkedés az olvasottakon minden esetben betölti ezt a célt. A megosztással pedig egymás mélyebb gondolataira, érzéseire is tudunk egy kis időt szálni.

A június közepéig tartó idei évi férfikör várható témái a következők lesznek: jelenleg a Sport és Lélek témával foglalkozunk, de szeretnénk a Türelem, Tervezhető jövő, Figyelem-jelenlét, Család-otthon témáknak is egy kicsit a mélyére ásni. Ha marad még idő, akkor szeretnénk egyéb, a mindennapi életben hasznos témakörökön egy kicsit együtt gondolkodni, ami által egymást is jobban megismerjük, elfogadjuk és tiszteljük.

„Hogy eleve meglegyen bennünk a másik ember felé való nyitottság, odahallgatni tudás. Mennyivel inkább szükséges ez a lelki készség abban a dialógusban, amely az Isten és a lélek között folyik.” (Loyolai Szent Ignác)

Várunk mindenkit szeretettel, Finok Zoltán

BIBLIAKÖR

Minden pénteken bibliakört tartunk az este 6 órai szentmise után a templom közösségi termében.

Mi a célja az összejövételünknek? Személyessé tenni a Biblia olvasását, mivel Isten a Biblián keresztül szól hozzánk.

Hogyan? Együtt imádkozva. A vasárnapi evangéliumot olvassuk és megfogalmazzuk magunknak, valamint a csoporttársaknak, hogy mi az, ami megérintett minket abból az evangéliumi szakaszból - ez lehet egy szó vagy egy vers.

Megosztjuk egymással az evangéliumi szakasz által kiváltott élményeinket. Ez egyben személyes élményt is jelent, hiszen minden ember egyedi. Az adott helyzetben, „itt és most”, mindenkit más és más érinthet meg.

Ugyanakkor egymást figyelmesen hallgatva, elgondolkodva, abból is tanulunk. Nincs minősítés, hiszen nincs két egyforma ember, és ezért az érintettségünk is egyéni.

A fentiekből kitűnik, ez vagy az ehhez hasonló módszerek arra szolgálnak, hogy személyes kapcsolatot teremtsünk Istennel, vagy ezt a kapcsolatot elmélyítsük.

Szeretettel várjuk mindazokat, akikben egy ilyen igény megfogalmazódott, és vállalják a csoportban való működést, korra és nemre való tekintet nélkül.

Kérem a csatlakozni vágyókat, hogy Bibliát hozzanak magukkal!

Elérhetőség: Bán Mária 06/305707714

KARITÁSZ HÍREK

Szent Erzsébet napi élelmiszergyűjtésünk alkalmával mintegy 200 kg élelmiszer gyűlt össze kb. 160 ezer Ft értékben, melyből 30 családot, illetve nyugdíjast tudtunk megajándékozni, valamint 11 ajándéksomagot vittünk egyedül élő idős testvéreinknek.

Karitás csoportunk mintegy 12 éve igyekszik tőle telhetően segíteni településünk nehéz sorban élő lakóit. Éveken át korrepetáltunk gyerekeket, több családnak segítettünk jobb életkörülményeket kialakítani, időseket és betegeket látogatunk, évente kétszer, novemberben Szent Erzsébet napjához kötődően és nagyböjtben gyűjtünk és osztunk élelmiszert, évek óta nyári napközis tábor szervezünk. Változik önkénteseink élethelyzete, kevesen vagyunk, és gyakran az információ áramlása is nehézkes. Évekig hetente, majd havonta tartottunk fogadóórát, hogy elérhetőek legyünk, és ilyen fogadóórák alkalmával történt találkozások nyomán kezdtük a korrepetálást, az őszi élelmiszergyűjtést. Sajnos azonban nagyon

ritkán jöttek emberek a gondjaikkal. Mint tudjuk, településünkön a Máltai Szeretetszolgálat látja el a szociális segítségnyújtás feladatát hivatalosan, és az ő állandó jelenlétük garancia arra, hogy ha valaki bajba kerül, akkor van hová fordulnia. Mi csak önkéntesekkel és korlátozott időben tudunk nyilvánvalóan korlátozott segítséget nyújtani, mégis gyakran hiánypótló a tevékenységünk. Nagyon fontosnak találjuk például, hogy ha valaki rendszeres templomba járó, és komoly beteg lesz, akkor ahhoz igyekezzünk eljutni és a szentségekhez hozzásegíteni. Sokszor előfordul ugyanis, hogy idős beteg testvéreinknek bár vannak gyerekei, unokái, hitüket nem gyakorolják, és nem is gondolnak arra, milyen fontos lehet hozzátartozójuknak a közösséggel való kapcsolat, valamint a szentségekhez való hozzájutás. Előfordulhat, hogy egy család átmenetileg nehéz helyzetbe kerül, és gyors segítségre van szüksége. Nagyon gyakori, hogy akár családban élő idős is magányos, napközben egye-

dül van, jól eshet neki, ha hetente egyszer valaki kicsit odaül mellé beszélgetni. Erre is szívesen vállalkozunk. Ha kapunk egy jelzést, igyekszünk megkeresni a megfelelő személyt, akit a feladathoz „hozzá lehet rendelni”. Szeretettel biztatok mindenkit arra, hogy ha ilyesfajta nehézséget, szükségét tapasztal a környezetében, vegye fel velünk a kapcsolatot. Jelzést a következő e-mail címeiken, illetve telefonszámokon fogadjunk:

Schumicky Ildikó:
schumicky.ildi@sch-ps.hu,
06 20 343 10 66,

valamint Hájas Ági:
agnesh56@gmail.com,
06 20 545 1516.

Nagyon fontosnak tartjuk az egymás közötti kapcsolattartást is, ezért évente legalább négyszer összegyűlünk, és havonta egyszer - első csütörtökön - együtt imádkozunk. Nagy szeretettel várunk mindenkit, aki szívesen bekapcsolódna a szolgálatba, a fent megadott elérhetőségeken megtalál bennünket.

Páty, 2019. december

Schumicky Ildikó

A KÖZÖSSÉG GYÓGYÍTÓ EREJE

Sokan tudják, hogy kislányom, Szofi 2017. december 22-én született. Azóta eltelt immáron két év, és szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak. Aki nem tudná, annak leírom, hogy Szofi a várandósság 29. hetében született meg 720 grammal és 30 cm-rel. Már a 19. héttől látták az orvosok, hogy valami nincs rendben, kórházba is fektettek idő előtt, nagy figyelemmel kísérték mindenféle áramlást, amit ilyenkor kell, de végül összeomlott a keringés és Szofi a 2018-at sem várta meg, karácsonyi ajándék lett. A következő 2,5 hónap maga volt az érzelmi hullámvasút, senki nem tudta megmondani, hogy hogyan alakul majd az élete. Amikor már azt hittük, hogy minden rendben, innen csak hízni kell, történt valami, ami újra mélyre vitt, és onnan kellett felállni. Végül március 2-án, 87 nap után hazamehettünk a kórházból, és mára egy egészséges kislány szaladgál körülöttünk, akin mindössze annyi látszódik, hogy kisebb, mint az átlag. Úgy érzem, hogy nagy hálával tartozom a közösség felé, mindazoknak, akik akár csak egy-egy gondolattal kérték a Jóistent, hogy anynyi terhet rakjon ránk, amennyit elbírnak viselni. Hálás vagyok azért, hogy imádkoztak helyettem, amikor már úgy éreztem, nem bírom tovább és az élet igazságtalan; akkor történt valami, ami miatt Szofi jobban lett, vagy épp sikerült meglátnom annak a napnak pozitív hozadékát. Sosem felejttem el, mikor hetek teltek el és először jöttem ki a kórházból egy kis időre, másnap templomba is eljöttem. Minden tekintetben láttam a reményt, a biztatást és azt, hogy mellettünk állnak. Mindez rengeteg erőt adott, amit át tudtam adni kislányomnak az inkubátor mellett. Köszönöm szépen, hogy ennyien mellettünk álltak a közösségből és közbenjártak azért, hogy Szofi ekkora karácsonyi csoda lehessen!

Bakó-Ribényi Orsolya

AZ ELSŐ KARÁCSONY ÓTA...

Nincs nyomasztóbb, mint az élet kegyetlen törvényét szemlélni.

Azt, hogy egymásból élünk; hogy fölfaljuk egymást; azt, hogy a természet „rendje” egy éhségből és rettegésből föl-rakott, önmagában vérző gúlához hasonló.

És ebbe a kegyetlen rendbe „lépett be”, megszületvén és megtestesülvén Isten Báránya, a mi Jézusunk, hogy a világ kegyetlen rendjét megváltsa. A „vérző gúlán” mit se módosítva, gyökeresen megfordította annak jelentését. Nem tagadta, hogy „fölfaljuk egymást”. Azt mondta inkább, hogy mindannyian

étel és táplálék vagyunk. Már itt, a világban, e „vérző gúlán” belül a kegyetlen tényeket a szeretet realitásává változtatta., amikor valódi ételként és valódi italként osztotta szét magát – mindannyiunknak példát mutatva.

Az első karácsony, a Fiúisten megtestesülése óta mindenek prédája helyett mindenek ételvé, táplálékává lettünk, s tudjuk, hogy a természet rettenetes törvénye mögött valójában a szeretet örökös áldozása a végső realitás.

*Pilinszky János,
Új Ember,
1975. december 28.*

Pilinszky János, katolikus költő, aki megjárta az auschwitz-i lágert, igen keményen fogalmaz. De tisztán.

Jézus Betlehemben született (a falu neve magyarul Kenyér háza), majd jászolba, etetőbe fektették. Az utolsó vacsorán pedig eledelül adta Önmagát, meghagyva nekünk, ezt cselekedjük az ő emlékezetére! És mi? Mik vagyunk egymás számára? Mindennapi kenyér? Mindennapi táplálék? Vagy csupán ünnepi desszert? Azt várom csupán, hogy házastársam, gyerekeim, barátom, szüleim legyenek számomra tápláló kenyér, vagy megpróbálok én is, és igyekszem én magam is táplálni, feltölteni szeretteim szeretettankját?

Az Kisdéd Jézus adjon nekünk erőt, hogy tudjunk mindenki számára mindennapi tápláló kenyér lenni!

Mervay Miklós

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A kiadványt támogatja:

**Miniszterelnökség
(NEA-KK-18-M-0185)**

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu